

> op de punt, op de
kleplichter, op de
overkokende melk.
En om zeker te zijn
poets ik alvast m'n
beslagen glazen voor
het uitgesproken
wit.

krimp

acht verzen
voor de lezer

-----1
De blik van de
primaat had makkelijk
praten: de lenspomp
van mijn huidig
hyper-oog houdt me
ternauwernood vlot,
gunt de pointe een
halveringstijd van een
slordige tel. Menige
boodschap valt door
de mand van het
opgefokt raster, in de
pixel hijgt de kleur

-----8
Met reeds x klinkers
achter de kiezen en
nog maar y voor de
boeg kaats ik kippig
het blad af, m'n
blikveld zienderogen
verbrild; dusdanig
begrensd. Met veel
gevijs en idem
ademsteun maak ik
een komma onklaar,
indachtig het gehoor
dat gehoorzaam wacht

Mijn motieven zijn
nobel, maar mijn
kruit verschiet in het
streven naar krank-
zinnige dichtheid
en de wens om
wat er niet is een
woordje mee te laten
spreken. Ik ben een
blindganger, een op de
tast opgestoken vinger
in een uitdijende klas
vol ketende kinderen.

> na van het van
kleur verschieten, in
de punt verslikt zich
de taal.

-----2

Er is sprake van
gelaagdheid in de
correcte cocon waarin
ik ben beland. Laag
één dekt mijn spek,
de tweede voert de
derde, drie snoert
lichaamstaal de
mond, de buitenste
onttrekt het oog. Niet
langer content met
het keurslijf van dit
keurslijf verpop ik

> maand en de cel
met mijzelf
te delen.

De tijd loopt mij
iets te gesmeerd,
iets te gelikt om bij
de tijd te zijn moet
tegenwoordig iets
haken: een tel als klit
of teek aan mijn vel,
een stok tussen de
spaken van mijn uur.
Sprong bij mij maar
een ei. Ik moet het
doen met onthouden,
een dartele 'r' in de

> tot een pover non-
verbaal kwartje
in de voering, dat
tenslotte valt.

Ik raak ernstig
beklemd in de
overdaad van niks.
Zeggen is niet ge-
woon de ene voet voor
de andere zeggen,
maar een fikse poot
tussen de deur van
een welwillend hard-
horende. Al dichtend
dien ik de kous te
krimpen: als een
Spaanse laars te

> scharrel en bouw
van kruimels, pluizen
en sporen het
schaalmodel van een
ervaring die er niet
om liegt.

Mijn ontwaren is een
zuigmond voor in de
tel vertikte tijd. Een
buisenstel dat –van je
'weten wist geweten'
– onafgebroken heden
langs de rotor jaagt.
Schoepen maken
korte metten met
metaforen. Als ik me
iets dien te herinneren
verbreek ik het zegel
van mijn stofzak;

> sluiten om de kuit
van het vers, de mal
te kraken en de vrije
loop te bieden aan
wat er toe doet.

-----4
Het perspectief duidt op een toren: een standpunt dat er niet meer is. Braakland verhuisde, wildgroei woonde uit, barstte uit haar voegen, lekte naar elders. Aan de voormalige voet pijpt nu het gros voor een schijntje; zoekt de zin des levens in de rijstebrij.

> Oh, duistere kern,
louter zwarte
materie, flikker op
en licht hen bij!

Deze publicatie maakt deel uit van het project Crimpp (creatieve reductie in de multimediale praktijk) dat bestaat uit een reeks activiteiten in en rondom OCW / podium voor kleinschaligheden te Rotterdam.

KRIMP wordt aan alle OCW-deelnemers en -bezoekers uitgereikt.

oplage: 500 stuks
techniek: off-set, gebonden

www.podiumocw.nl

KRIMP

arnold schalks